EGYÜTT A LAKOSSÁGGAL

Egy városrész fejlődéséért, lakosságának neveléséért vállalt felelősséget a belvárosi pártszervezet. Nincs a nagykörúton belül olyan megmozdulás, társadalmi munka, kis- vagy nagygyűlés — melynek motorja ne a pártszervezet lenne. A belvárosi pártszervezet vezetősége legutóbbi ülésén mérlegelte a munkát. Nagy kérdésekre kellett a vezetőség tagjainak választ adniok. A többi között arra, hogy jó-e a kapcsolata a pártszervezetnek a lakossággal? Hallgatnak-e a párttagok szavára a pártonkívüliek? Támogatják-e a pártszervezet kezdeményezését a belvárosiak?

A vezetőség tagjai — *Szabó B.* Antal, *Zsák* József, *Sarnyai* Vencelné, *dr. Löbl* Endréné, *Papp* Sándorné, *Darabos* Györgyné, *Vértesi* Gyuláén, *Sülyi* Mátyás, *Peczka* Mihály — alaposan elemezve a pártszervezet tevékenységét, önteltség nélkül igennel válaszoltak a kérdésekre. Néhány éve alapos szervező munka előzte meg a területi pártcsoportok életrehívását. A nagykörúton belül 150 pártcsoportot szerveztek, s ezek munkáját a bizalmiak irányítják. A pártcsoportok tagjai a körzetükben lakó pártonkívüliek nevelőivé váltak.

Tájékoztatás, segítség

A sejtek feladata a lakosság rendszeres tájékoztatása. Nagy jelentőségű kül- és belpolitikai eseményekről tartanak hétről hétre kisgyűléseket. A pártcsoportvezetők fontos közügyek intézőivé is váltak. *Arkosi* Gézát, a Hunyadi János sugárúton, *Reményi* Györgynét, *Fenyvesi* Jánost, *dr. Madai* Pálnét és a többieket nap mint nap felkeresik a körzetükben lakó pártonkívüliek. Családi problémákban, közügyek intézésében mindig szívesen segítenek a pártcsoportvezetők. Reményi Györgynét az elmúlt napokban az egyik bérház lakói keresték fel. Elpanaszolták, hogy a bérlők között nincs békesség a gyermekek miatt. A délutáni futballozás, hangoskodás ugyanis jónéhány lakót zavar a nagy bérházban. A területi pártcsoport vezetője lakógyűlést hívott össze, s ezen sikerült a békességet megteremteni. A gyermekes szülőknek ugyanis igazuk van. A környéken kevés a játszótér, ahol a gyermekek délutánonként zavartalanul játszhatnak, s ezért kénytelenek a bérház udvarán futballozni. A gyermektelen szülők is megértették, hogy valahol a legkisebbeknek is lenniök kell, s a békesség helyreállt.

Fogadóórák

A belvárosi pártalapszervezet régi székházában, a Kálvin téren kedden délután 5 és 7 óra között rendszeresen fogadóórát tartott. A pártszékház átalakítási munkálatai miatt a székhelyet a KISZ Szeged városi bizottságának épületébe helyezték át. Itt *Kazi* Mátyás, *Csikos* Rudolfné és *Polgár* István rendszeresen panasznapot tartanak. Igen sok pártonkívüli keresi fel őket a legkülönbözőbb kérdésekkel. Családi problémáik megoldásához kérnek segítséget, vagy a KIK-re panaszkodnak. Sokan javaslataikat mondják el a virágos vagy a tiszta Szeged mozgalommal kapcsolatban. A fogadóórán minden panaszt pontosan feljegyeznek s érdemben intézkednek. Sokszor a belvárosi pártszervezet vezetőségének segítségét kell kérni egy-egy probléma végleges megoldásához.

Bizalommal

A pártonkívüliek s a pártagok bizalommal fordulnak a belvárosi pártszervezethez. Itt minden esetben meghallgatásra találnak, s az ügy elintézéséről levélben, vagy szóban értesítik a panasztevőt. A belvárosi pártszervezet gyakran tart pártnapokat, s ezeken igen sok pártonkívüli is megjelenik. A belváros kisebb üzemeinek — ahol nincs pártszervezet — dolgozói is rendszeresen itt kapnak tájékoztatót a kül- és belpolitikai eseményekről. A fodrász vállalat, az autótanintézet, a Gyógyászati Segédeszközök Gyára, a Minőségi Ruhajavító Ktsz dolgozói rendszeresen megjelennek a pártnapokon. Egyelőre a belvárosi pártszervezetnek komoly gondot okoz a helyiséghiány. Régi székházukat tatarozzák, s így legtöbb esetben a KISZ Szeged városi bizottságának épületében tartják meg összejöveteleiket. A Magyar Honvédelmi Sportszövetség komoly segítséget nyújt az alapszervezetnek a pártnapok megrendezéséhez. Az előadások után ugyanis minden alkalommal filmet vetítenek, s ezt az MHS Csongrád megyei szervezete bocsátja a belvárosi alapszervezet rendelkezésére.

Az élet mozgatója

A belvárosi pártszervezet felhívására a lakosság mindig készen áll. Szabó B. Antal, a pártszervezet titkára elmondta, hogy ezt a lelkesedést legjobban a Juhász Gyula utcai járdaépítésnél lehetett lemérni, amikor a pártszervezet felhívására az utca valamennyi lakója az építkezésnél serénykedett. Nincs olyan megmozdulást a kerületben, melynek mozgatója, rugója ne a pártszervezet lenne.

Pedagógusokkal együtt

Szabó B. Antal párttitkár arról is beszámolt, hogy különösen jó a kapcsolat a Juhász Gyula általános iskola pártszervezetével. Az iskolában dolgozó pedagógusok kérték a pártszervezetet, hogy pártmegbízatást adjanak részükre, szívesen részt vesznek a felvilágosító, nevelő munkában. A pártalapszervezet nagy gondot fordít a párttagok, valamint a pártonkívüliek továbbképzésére. Az idei oktatási évben 104-en jelentkeztek különböző oktatási formákra, s közülük igen sokan vannak pártonkívüliek.

A lakosság segítségével épül, szépül a belváros, s e nemes mozgalomnak mozgatóereje az MSZMP belvárosi pártszervezete.

Horváth Zsuzsa

Őszi kép a szegedi határból

Burgonya szüret az Új Élet Termelőszövetkezetben

Komámasszony, hol az olló?

Sok a vasúti kocsik állásideje a konzervgyárban

A szereplők valamennyien illetékesek. Egy dologban nyilvánítják véleményüket, ami nagyon különböző.

A MÁV illetékese: Szerintem ez a MERT-ellenőr nagyon szőröző, de a vállalat is bűnös.

A MERT-es: Amikor elkészülök és megmondom, hogy mehet, berakhatják a vagonokat egy óra alatt.

A konzervgyár illetékesei: Ilyen MERT-ellenőrrel nem tudjuk biztosítani a folyamatos szállítást, és a MÁV sem mentes minden hibától.

No, nem színjátékról van szó. Csupán az illetékesek véleményét foglaltam össze röviden. A téma pedig az, hogy a Szegedi Konzervgyár az elmúlt hónapokban például közel 29 ezer forint kötbért fizetett a MÁV-nak kocsiállás címén.

■

— A vagonokat reggel hat óra tájt kapjuk általában. Általában, mert előfordul az is, hogy a MÁV nem tudja kiállítani a kért kocsimennyiséget. A múlt hónapban naponta átlag 12 kocsit továbbítottunk. Ilyen mennyiségnél a rakodási időt — 13 óráig kellene visszavinni a kocsikat Rókus-állomásra — betartani semmiképpen sem tudjuk. Még akkor sem, ha semmi nem akadályozná berakodásunkat.

Bagó János, a konzervgyár kereskedelmi osztályának vezetője elmondja, hogy nekik sajnos nagyon sok mindenkihez kell igazodniuk. Felülvizsgálja a gyár termékeit az állatorvos, a MERT-es, de beleszól szállításaikba a vámhatóság embere, és függnek a vasúttól is.

— És a MERT-es! A szállítandó áru öt százalékát vizsgálja. Ez vagononként általában másfél, két órát vesz igénybe. Amikor ő kimondta a döntő szót — mehet —, akkor kezdhetjük megrakni a vagont. A kocsikat hiába kapjuk reggel hat órakor, ha a MERT-es csak 9—10 óra felé kezdi munkáját. És ott tartunk, hogy a szőrszálhasogató vizsgálat miatt a rakodásnál a dolgozók szinte normájuk ötven százalékát teljesítik csak naponta. A berakodáshoz több vagont egyszerre előkészíteni nem tudunk, mivel raktárhelyiségeink befogadóképessége kicsi. Ezért volna folyamatos munkára szükségünk.

■

A MERT-bevizsgáló — Raduly Iván — nem nyilatkozik. Csak annyit mond, hogy amikor kész, és úgy látja, mehet a szállítmány, akkor tőle kezdhetik a rakodást. Ő előírásszerűen ellenőriz.

Például 24-én reggel kilenc órától délután háromig megvizsgált és engedélyezett három vagon áru továbbítását. Miért igényel ennyi időt az ellenőrzés? Valószínűleg mert sok az ellenőriznivaló. S ha a MERT-es nekünk nem is nyilatkozott, felettes szerveinek tett olyan jelentést, hogy a vállalat sem »angyal«. Azaz nem készül el időre a szállítandó áru előkészítésével.

■

— Hibás itt a vállalat is, meg a MERT-ellenőr is! —, így Tótka Károly, a gyári iparvágány vasúti raktárnoka. — Sok esetben a vállalat nem készül el a szállítandó áruval. Ezért van annyi címváltozás-bejegyzés a noteszomban. De a MERT-es is vizsgálhatná gyorsabban az árut. Vagy esetleg kezdjen korábban! Mondjuk ő is hat órakor. Talán a belső ellenőrzés lehetne kicsit alaposabb! Hogy a rakodási idő kevés? Tőlünk kezdhetnék akár már éjfélkor is.

■

És halljuk újra a vállalatot, mert mindenki a másikat okolja. »Komámasszony, hol az olló« játékot meg csak ráérő időben lehet játszani, nem akkor, amikor exportszállításról, meg vasúti kocsikról — szóval csupa nemzetgazdasági kérdésről — van szó.

— Már az imént is említettem: a szállítandó árut, ennyi kocsi esetében nem tudjuk helyiség-, raktárhiány miatt előkészíteni. A MERT-ellenőrzés nagyon lassú, nem tudja biztosítani folyamatos munkánkat. Mi igyekszünk jó minőségű árut gyártani, de minden dolgozó háta mögé nem állíthatunk egy belső ellenőrt. Ezért a MERT, ha ragaszkodik a megszokott ellenőrzési formákhoz, küldjön elegendő bevizsgálót.

— A háromórás rakodási és kétórás vontatási idő néhány kocsi esetében elegendő, de tizenkettő, tizenhat vagonnál már nagyon kevés. A MÁV is igazságtalan, amikor a késedelmesen — mondjuk délután hat órakor — átadott vagonokért másnap 13 óráig számítja a kötbért. Ezért fizetünk mi olyan sok kocsiálláspénzt!

Méry Éva

— **Ráér? Ennyi megbízatása van.** S neki még minden társadalmi munka két órával többet jelent. Hiszen a tanyáról be kell jönni és vissza kell menni. Este a felesége az ablakba teszi a lámpát, hogy a férj hazataláljon. Látta már azt a kis paradicsomot, ott kint a tanyán?

— Igen, láttam.

— *Akkor talán mégsem igazságtalan a községi tanács?*

— Lehet, de így nem kell a föld...

●

— Kicsit jobban össze kellene kovácsolódnunk — kezdi *Szántó* Lőrinc iskolaigazgató. — A hivatali és társadalmi munkán kívül mindenki a maga egyéni életét éli. Nem is annyira a feltételek hiányoznak, inkább az akarás. Nagyobb községekben előbb tartanak ebben. Ott lenne talán a művelődési ház, esetleg ott lehetne... Egyszer már próbáltuk, de mi lett belőle? Mindenki rá akart licitálni a másikra a vendéglátásban.

— És itt tulajdonképpen nem húsz értelmiségi van, sokkal több. A tanácsnál, a tsz-ekben, a földművesszövetkezetnél is dolgoznak értelmiségi munkakörben. Ennyi ember már meg tudná mozdítani a dolgot. Együtt a község vezetőivel. Csak hát tőlük is elválaszt még bennünket valami. A közeledés kölcsönös szándéka segíthetne.

— *Kinek kellene mozdulni?*

— Azt hiszem, egyszerre mindenkinek. Ha segítség kell, könnyebben megtalál bennünket mindenki.

— Természetes, hogy elsősorban *a munka teremt társadalmi kapcsolatokat az emberek között.*

— De ha nekünk kell segítség, az nehezebben megy.

— Gondolom, azt a segítséget legtöbbször pénzben lehetne kifejezni. Szolgálati lakás, iskolai felszerelés, hasonlók.

— Nemcsak erre gondolok. A végrehajtásból mindig kapunk summás részt. Az előzetes tanácskozásból kevésbé.

— *Van olyan tanács vagy pártszervezet, amelyik visszautasítaná a jó javaslatokat, kezdeményezéseket?*

— Igényelni is kellene, s jobban számítani rá!

— **Ez már olyan eset, mint a tyúk meg a tojás. Melyik volt először?**

●

A tartózkodás — ez az, amivel többször is találkozni kellett. Hiszen Nacsa János vb-elnök is azt mondta: — Nekik is kellene felénk közeledni! Mi most újat próbálunk. Novemberben szeretnénk összehívni a falu értelmiségét eszmecserére. S tervezzük azt is, hogy itt a tanácsházán megteremtjük a találkozások, együttes beszélgetések, viták lehetőségét. Talán sikerül majd egy klubszobát berendeznünk jövőre, ahol lehet diskurálni, beszélgetni, s a helyhez illően szórakozni is.

— Azt mondják a nevelők közül többen, hogy türelmetlenség is rontja a légkört. A párt meg a tanács gyorsabban szeretne előbbre haladni a kulturális nevelésben, a falu önálló művelődési életének megteremtésében.

— Így igaz... Siettetnénk a dolgot, amennyire csak lehet. De a türelmetlenség nem elégedetlenség, hanem ösztönzés. Senki más nem fog nekünk segíteni ebben, csak a saját értelmiségünk. Ahol tizenhét pedagógus dolgozik, talán jogos lenne a kérés: legyen végre egy önálló művészeti együttese a községnek, énekkara. Itt van ez a művelődési ház... Több élettel, élénkséggel kellene megtölteni. S vajon kinek a segítségére apellálhatnánk még rajtuk kívül? A falusi értelmiség által igényelt szellemi körülményeket nem a tsz-tagok fogják megteremteni sehol. Ők is a »lámpásoktól« várják. S ők is igénylik. Nem emelhetjük külön az értelmiséget — együtt kell emelkednie a községgel.

●

— Nincs a falunak fiatalsága, ez a legnagyobb baj, ez teszi nehézkessé az egész művelődési, felvilágosító munkát is — kezdi *dr. Vereczkei* Imre községi orvos. — Én látom: mind elmennek bányásznak, segédmunkásnak, kubikosnak, kalauznak. S ez a tanyavilág, ez még nehezebbé tesz mindent. Lakodalomba bejönnek a tanyáról, moziba, színházba, hát még ismeretterjesztő előadásra alig. Pedig az itt felnövő ifjúság kötelessége lenne, hogy a mezőgazdaságban dolgozzék, s amellett saját kulturális életét, művelődési lehetőségeit is kialakítsa az értelmiségiek segítségével.

— *És a falusi munka hogy tetszik a klinika után?*

— Gyereket vártunk, lakásunk nem volt — elvállaltam a falusi orvosi munkát. Nem azért, hogy átmenetileg megoldjam a magam gondját, nem akarok innen elmenni ezután sem. Rájöttem, hogy a tudománytól sem jelent elzárkózást a falu. Megvannak a szakkönyveim, figyelemmel tartom az orvostudomány fejlődését, de még dolgozom is a tudomány érdekében. Rengeteg gyakorlati tapasztalatot tudok itt gyűjteni, melyek végül tudományos értékű megfigyeléseket eredményeznek. S még egyet: a klinikák, kórházak kapui mindig nyitva állnak a falusi orvos előtt. Ha dolgozni, kutatni akar az ember, lehet. Csak annyi hátrányt érzek klinikai munkámmal szemben, hogy a falusi orvos nem jut el szakmai kongresszusokra, tudományos értekezletekre.

— Az emberek megbecsülik az értelmiségi munkát, talán jobban, mint maguk az értelmiségiek egymás tevékenységét. Hiszen egymástól gyakran messzebb vagyunk, mint akikkel és akikért dolgozunk.

●

Ha mindenki ezt mondja, akkor a közeledés szándékának is jelen kell lenni. Hogy e szándékból miért nem lesz mégis akarat, azt nehéz lenne kibogozni. A hivatástudat ott él a falu »lámpásaiban«, s van áldozatkészségük is. Nem tekintik magukat mártíroknak, mert panasz helyett inkább javaslatokkal, kezdeményezésekkel, szándékokkal leptek meg engem is, aki sorra kérdezgettem őket. De talán novemberben megmoccan majd a szorosabb együttmunkálkodás szelleme is. Mert csak az kellene ide: összejönni, jól kibeszélni magukat, félretenni a félreértéseket és idegenkedést! Nem old ez meg mindent, de mindent előbbre lendít.

SZ. SIMON ISTVÁN

Hírek a közéletből

KÁDÁR JÁNOS FOGADTA ÚJ VARSÓI NAGYKÖVETÜNKET

Kádár János, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke fogadta Martin Ferencet, hazánk új varsói nagykövetét, aki a közeljövőben utazik állomáshelyére.

KÁDÁR JÁNOS ÜDVÖZLETE MAX REIMANNHOZ

Kádár János elvtárs, táviratban üdvözölte Max Reimann elvtársat, Németország Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárát 65. születésnapja alkalmából.

JUGOSZLÁV SZAKSZERVEZETI KÜLDÖTTSÉG ÉRKEZETT HAZÁNKBA

A Szakszervezetek Országos Tanácsának meghívására Magyarországra érkezett a Jugoszláv Szakszervezeti Szövetség háromtagú küldöttsége. A delegációt Szvdrla Mikola, a Szerb Szocialista Köztársaság Szakszervezeti Tanácsának titkára vezeti. A küldöttség a szakszervezetek szervezési és közgazdasági tevékenységét tanulmányozza. (MTI)